

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 10.

20. MAI 1939

11. ÅRGANG

Til Indias høstmark

Trondheim 10. mai 1939.

Gud som bød at lys skulde skinne frem av mørket, Han er den som også har latt det skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skulle stråle frem fra oss. (2. kor. 4, 6).

Hvor jeg priser Herren fordi han førte mig fra mørket og inn i sitt underfulle lys. Hvor lys forvandler alt. Bror og søster, når vi tenker tilbake til den gang vi var fredløse og syndebyrden lå tungt på oss og alt var svart som natten og vi så ingen utvei. Men så lot Jesus lyset skinne i våre hjerter og så fikk vi se og motta Jesus som vår Frelser, som vår gjeløser, — hvor det forvandlet hele tilværelsen. Derfor priser og takker jeg Ham fordi Han kalte mig til og gå ut til India med Ordets lys til de som er i mørke og dødsskygge.

Herren kalte på mig fra jeg var barn og jeg gav Herren mitt hjerte så langt jeg forstod den gang. Men jeg hadde ikke våknet for at jeg var en synder så jeg hadde ingen virkelig syndserkjennelse, men min lengsel var og leve for Gud så jeg forsøkte å holde Guds bud i egen kraft, og strevet mig trett og tilslutt oppgav jeg det hele og gikk til verden.

Men Herren hadde ikke glemt mig. Han gikk etter mig og en torsdagskveld aug. 1929 på et møte i Baptistkirken overgav jeg mig til Herren — og Han frelste mig helt. Halleluja! 14 dager etter blev jeg døpt i vann og våren 1934 møtte Herren mig med en dåp i den Hellig And.

Jeg tilhørte Baptistkirken til våren 1937, men sluttet mig da til den frie forsamling i Trondheim.

Første gang Herren talte til mig om å gå ut til hedningene var i 1932, men jeg kunde ikke forstå

det, jeg syntes det var så utenkelig at jeg skulde få et slikt kall. Men kallet vek ikke fra mig og Herren gav mig visshet og nåde til å ofre alt og si ja til Hans kall.

Gud la Nord-India på mitt hjerte og sommeren 1937 skrev jeg til vennene i Mahoba og da jeg fikk svar erfarte jeg at stedet lå i Nord-India og det blev ny anledning og takke Herren for også her hadde han ledet. — Reiste så til England høsten 1937 for å lære språket og fikk da også anledning til å ta et par kurser i Home-nursing og First-Aid (sykepleie og førstehjelp). Når jeg ser tilbake er det underbart hvordan Herren har åpnet veien stund for stund.

Det er kjært og være hjemme igjen, men ser fremover til å reise ut så snart som mulig.

Hjertelig hilsen til dere alle.

Deres i Kristus Jesus

Aslaug Brataas.

*

Søster Bratås står nu i ferd med å besøke de forskjellige venneflokker og forsamlinger og vi vil be vennene ta vel mot henne. Hun har godt vidnesbyrd fra forsamlingen hun tilhører i Trondheim.

Når hun nu, efter sitt opphold i England, har tatt disse kurser som hun nevner, så viser det at hun ønsker å stå rustet til den store oppgave som ligger foran henne.

Hun har kall til Mahoba India og da det nettop er på den plass som søster Dagmar Jacobsen virker vet vi at det behøves arbeidere der. Søster Jacobsen skal jo hjem og det behøves arbeidere.

Vi kal senere komme tilbake til dette.

Så er det en ting som må påpekes. Når en misjonær kommer for å ha et eller flere møter, så må det ikke

svares at det ikke passer. Det må passe.

Ved å være nødt til å vente kan det tapes tid og det kan bli unødige utgifter.

Det har vært tilbakegang i antallet av de aktive frie misjonærer i de senere år og vi må takke Gud for at det nu kommer nye til igjen. La oss benytte anledningen og gjøre vårt beste for å fremme misjonarbeidet.

Red.

Det siste varsel.

Det siste vekkerrop går nu over jorden, Gud sender ved sin Ånd og sine tjenere ennu et bud til den forventede slekt. Kom før himlens port blir lukket. — De gyldne porte vil snart svinges op for lammets brud, brudgommen vil komme og hente de beredte og våkne kristne, og da — vil den store trengsel bryte løs over jorden, o, hvad veer som vil ramme de ulykkelige som er latt tilbake i vredens tid, ve jorden for de plager som vil komme. Kjære sjel, betenk alvoret og bered dig, få din lampe fylt og få olje i ditt kar, at du ikke skal med de dårlige jomfruer stå utenfor en lukket dør, at ikke deres klage kal bli din: Gi oss av eders olje, for våre lamper slukner!

Traktat nr. 27.

Utgitt av Traktatbladet, Skien.

Misjonær Schrøder

er nu meget bedre, fortelles det og hans familie og venner er meget takknemlig til Gud for svar på bønn. Som vennene kjenner til har de sitt arbeidsfelt i China og søster Gunhild Gundersen har tatt hånd om arbeidet der.

Midler til arbeidet kan sendes til kassereren: A. Toftner, Sofienberggt. 16 II, Oslo.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til opsigelse skjer. Opsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Se her!

Vi kommer med bare et halvt blad nu. Grunnen er for det første at det viser sig meget vanskelig for trykkeriet å ta igjen det de kom efter med da de byttet presse og så har vi ikke noe større stoff som absolutt må med heller.

Vi har under overveielse å gi ut et sommernummer også i år og hvis det går i orden tar vi igjen det tapte da.

Vi har jo innskrenket et nummer hver sommer til fordel for vinterhefte og det kunde naturligvis ordnes på den måten at vi ga ut to nummer i bare halv størrelse og på den måten innskrenket et nr. Vi skal senere komme tilbake til dette, men lover at leserne ikke skal tape noe på det.

Løssalgsprisen blir bare 10 øre for dette nr.

Se her!

Broder Alb. M. Christiansen holder på å bygge et forsamlingshus i Belgisk Congo og trenger en stor klokke å ringe med for å samle folket til møter. Vi må huske på at negrene ikke har ur i den utstrekning som vi og der kan en klokke man kan ringe med være til nytte. En slik klokke er dyr om man skal kjøpe den ny og en søster ber oss å spørre om det muligens kunne være noen som hadde en gammel stabursklokke de vilde selge.

I tilfelle send opplysning til «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Til misjonsvennene!

Fra søster Dagmar Jacobsens kasserer har vi mottatt henvendelse i anledning av at søsteren trenger å komme hjem snarest mulig.

Efter undersøkelser og konferanse med de ledende eldste i forsamlingen, Knoffs gate 6, Drammen finner vi at det er absolutt behov for øieblikkelig hjelp. Søster Jacobsen har vært ute på feltet i seks år og er på grunn av de klimatiske forhold syk og nedbrutt.

Vi opfordrer derfor misjonsvennene (forsamlinger og enkeltpersoner) til å tre støttende til og innsende sine gaver snarest. Disse kan sendes til br. H. Hermansen, Åsveien 13, Danvik pr. Drammen.

p. t. Oslo i april 1939.

De frie venners misjonsutvalg
T. Gabrielsen. Jul. O. Lind.
Math. Støve. Erling Syvertsen.

Innsamlingen til bedehus i Kjøllefjord.

Det kommer stadig inn noe til bedehuset, men det skader ikke om det blir mere fart i det.

Det er et par stykker som har kritisert måten å samle inn på og det kan være noe i det; men de får ikke en planke i sitt hus med bare kritikk. Vennene i Kjøllefjord trenger lokale å samles i og for dem er det hovedsaken å få midler til å bygge.

Hvis det er noen som ikke har tro for å gi efter opfordring, så la det da ikke bli bare med kritikken, men gi det da på annen måte. Det er den likegyldige måte som vennene har vist mot dette foretagende som bevirket innsamlingen på denne måte. Det er jo år siden det første opprop kom og nesten ingen tok notis av det. Nu kommer da noe inn og enhver må vel erkjenne at det er bedre enn ingen ting.

Det er stort å få gå troesveien i alle ting, men vi må da huske på at det ikke blir bare prat, men handling.

G. I.

Tre stormakter

Synden har en forferdelig makt over menneskene.

Synden ligger på lur natt og dag for å føre menneskene ned i en evig fortapelse.

Mange synder i lettsindighet «med glade øine». Men mange sukker under syndens tunge byrde, og lengter efter befrielse.

Men det står ikke i menneskemakt å bli fri.

Nu vil vi nevne tre stormakter som vil hjelpe synderen ut av syndens og djevelens makt.

1. Hellig Åndens makt.

Den Hellig Ånd arbeider sent og tidlig på menneskene — for å overbevise dem om at de er syndere som behøver frelse.

Han skal overbevise verden om synd. Joh. 16, 8.

Det må være en svært vanskelig oppgave Den Hellig Ånd har fått her. — For det å bli en forlatt synder, det er det siste et menneske vil bli.

Derfor søker det enkelte menneske hos sig selv for å finne noe som skal hjelpe dem, så de ikke blir forlatt.

Men Helligånden er utrettelig. — Han minner igjen og igjen: «Du er en synder!» «Du er forlatt!» «Du må komme til Jesus!» «Han alene kan frelse dig.»

Og når Den Hellig Ånd har fått overbevist synderen om at han er en forlatt synder, da er der en annen stormakt som gjør sig gjeldende. Det er:

2. Syndenødens makt.

Synden er blitt syndig. Man ser sig redningsløst forlatt. Der er intet i en selv som kan bringe hjelp og redning. Man ser bare syndens dype avgrunn.

Da er det syndenødens makt tvinger synderen i kne for Jesus. Og der blir et rop fra sjelens dyp: «Herre Jesus, kan du frelse en synder som mig, så må du frelse mig.»

«Jesus, jeg kan ingen ting, nu må du hjelpe mig!»

«Å, Jesus frels mig!»

Da kommer den tredje stormakt synderen til hjelp i hans store nød og forlatte tilstand. Det er:

3. Nådens makt.

Der hvor synden blev stor, blev nåden enda større. Rom. 5, 20.

Dine synder er dig forlatte. Mark. 2, 5.

Jeg, je
misgjerni
ne synder
43. 25.

Da løse
av synder
vise synde

Der få
om at han
slettet ved

Nu får
bare nåde

Og nu
for frelsen

Leser!
stormakter

Da er d

Noen regler

Hvis et e
beste resulta
lige praktis
av de mest
vi herved f

En av de

forferdelige

sent. Når ma
eksempel kl.

1/27 eller 7 s
dig. Naturlig

grunn for å

man undskyl

hinder bør m

tid og begyn

i første rekk

de som syng

Når møtet

strumentene

klokkeslettet

man være fer

vil snart vise

å komme noe

ter tiden.

Så er det d

ne. Det vil ga

ved å benytte

re utbytte og

Når det gi

nesbyrd er vi

Når det er en

over et bibelo

korte, kvikke

Det beste er j

emme som det

derved får mar

ordet blir på d

Om man streif

ord uten å ha e

Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke ihu. Es. 43, 25.

Da løser nådens makt synderen ut av syndens og satans makt, ved å vise synderen hen til Guds ord.

Der får synderen forvissningen om at han er frelst, at all synd er utslettet ved Jesu Kristi blod.

Nu får han se at han er frelst av bare nåde ved tro på Jesus Kristus.

Og nu stiger en takk op til Jesus for frelsen full og fri.

Leser! har du oplevet disse tre stormakter i ditt liv?

Da er du frelst!

Lars Gjøsæter,
i «Evangelisten».

Noen praktiske regler for møtene

Hvis et evangelisk møte skal gi de beste resultater må man ta forskjellige praktiske forholdsregler. Noen av de mest almindelige av disse skal vi her ved forsøke å peke på.

En av de største hindringer er den forferdelige uskikk å komme forsent. Når man bekjentgjør møte, for eksempel kl. 6 og ikke kommer før ½7 eller 7 så virker det meget uheldig. Naturligvis kan det være gyldig grunn for å komme forsent og da er man undskyldt. Men hvis intet er til hinder bør man helst være ute i god tid og begynne presis. Dette gjelder i første rekke de ledende brødre og de som synger og spiller.

Når møtet skal begynne bør instrumentene være stemte og på det klokkeslettet som er bekjentgjort bør man være ferdig til å begynne. Det vil snart vise sig at det går like lett å komme noen minutter før som etter tiden.

Så er det de lange pauser i møtene. Det vil ganske sikkert vise sig at ved å benytte tiden bedre får vi større utbytte og bedre møter.

Når det gjelder preken og vidnesbyrd er vi som regel for lange. Når det er en eller to som har talt over et bibelord bør det siden være korte, kvikke og friske vidnesbyrd.

Det beste er jo om man kan ha et emne som det særlig dreier sig om, derved får man et varig inntrykk og ordet blir på den måten bedre kjent.

Om man streifer hit og dit i Guds ord uten å ha en fast tråd i sitt vid-

nesbyrd virker det ofte mot sin hensikt. At man ikke skal gå i mot et vidnesbyrd, uten det er helt nødvendig, er vel unødige å nevne. Offentlig bør all diskusjon være holdt utenfor. Lange trettende vidnesbyrd tømmer lokalet for både ånd og folk. Det er meget bedre å ha et kort godt møte som et langt møte uten noe særlig innhold.

Når Guds nærhet er merkbar i møtene slipper man å ha «skikk og bruk». Det blir da som en bror uttalte engang: «Når det blir liv i kyllingen sprekker skallet,» men vi kan gjøre meget for å ha gode møter ved selv å være litt praktiske i måten å lede møtene på. At de troende bør besøke møtene om det ikke er noen fremmede predikanter eller noe ekstra, er også selvsagt. Det er ingenting som så tydelig vidner om lite åndelig innsikt og stabilt åndsliv som å springe rundt efter alt det som er «nytt».

G. I.

SPREDTE FELTER

Fra Arendal.

Herren sendte mig hit for ca. 14 dager siden. Jeg hadde en lengere tid vært minnet om denne by. Men undrog mig fra å reise hit. Nu er jeg glad for at jeg adlød kallet. Herren har gjort det sådan at vennene i «Stadkad» atter samles med vennene i «Betania», så nu er her bare én fri forsamling.

Vennene i «Betania» vender aldri tilbake til det bundne forhold med innskrivningen og alle de frie vittner er velkommen — alle som forkynner Herrens budskap. Og alle de hellige er velkomne til Herrens bord og til å prise og ophøje Herrens navn — efter den av Herren givne nåde.

Har sjelden eller aldri kjent det så åpent i Arendal som denne gang — først på begge steder og nu i «Betania».

Må så den guddommelig kjærligheten få seire og råde fremdeles, ja tilta, så det apostoliske søskenforhold kan virkeligjøres. «Gråte med de gråtende, glede sig med de glade.» «Når ett lem lider, lider de alle, og når ett lem hedres, gleder de sig alle!» Rom. 12 og 1. Kor. 12. «Vær omhjetet mot hverandre, i broder-

kjærlighet, kappes om å hendre hverandre.»

«Så I tåler hverandre i kjærlighet». «Ett sinn, samme kjærlighet, én sjel, det ene sinn!» Kol. 3, 11—17. Efes. 4, 1—7. Filip. 2.

Ja, dette er sannheter som Herrens ånd i denne tid har gjort levende for oss! «Vær barmhjertige, likesom eders fader er barmhjertig.» Luk. 6, 36, Efes. 4, 30—32. Matt. 18, 33.

Gud være lov at Herren Jees Kristus er: «En doms ånd for den som sitter til doms og styrke for den som driver krigen tilbake til porten!» Es. 28, 5—6.

Med hjertelig broderhilsen i Herren til alle Guds hellige.

Arendal 10. mai 1939.

M. A. Kleppe.

*

Hilsen fra Honningsvåg, Finnmark.

«Kjære venner, Guds utvalgte, I som nu i sorgen går, Og som lenges efter hvilen i det skjønne Kanaan. Vær tålmodig kun en stund, snart vi skuer frihets grunn.»

Dette lille sangverset hørte jeg engang i min ungdom av to troende kvinner fra Romsdalen. Disse to er forlengte siden gått inn til hvilen, men dette lille verset står i min erindring enda, og jeg vil håpe at jeg skal få synge hist deroppe sammen med dem som tidligere har tatt inn sine plasser der hjemme, når mitt løp er endt her nede.

Kom denne gang til å tenke på Nehemias da han, efter Herrens ord skulde få bygge op Jerusalems mure. (Nehemias 4, 20). På det sted hvor I hører basunens lyd, der skal I samle dere til oss. Vår Gud vil stride for oss.» «Så arbeidet vi da på verket mens halvdelen av dem holdt spydene, fra morgenrøden gikk op, inntil stjernene kom frem.» (vers 21).

Takket være Herrens vidner! De går foran oss med Guds ord som spyd og verge imot våre fiender.

Jeg vil få takke de kjære venner som for en tid siden var samlet i Komagfjord og blev enige om en innsamling til forsamlingshus i Kjøllefjord. La oss nu alle gi akt på basunens lyd og samle oss der. Nu har basunen lydt fra Kjøllefjord. La det nu vises i ord og handling at Guds folk er enige, både i nord og syd, så

Kjøllefjord kan få sitt lokale reist, snarest mulig.

Vi her i Honningsvåg er visstnok i likhet med kong David. I 2. Krønikebok 6, 8—9 står det: «Men Herren sa til David, min far: Etterdi du har fått i sinne å bygge et hus for mitt navn, så har du gjort vel i at du har fått slikt i sinne. Dog skal ikke du bygge huset, men din sønn som skal utgå av dine lender. Han skal bygge huset for mitt navn.» Disse bibelord var Herrens ord til David den gang, og muligens Herrens tanker for oss kan være noe lignende. Vi er jo både få og gamle — ja nærsagt i støvets alder. Men vi gir ikke tapt. David fikk det ord fra Herren at han gjorde vel i å begynne med forberedelsen, og vi gleder oss over at Guds løfter står ennå fast, på Guds side. Skulde vi ikke, med vår beste vilje, formå å få det så hårt tiltrengte bedehus reist, vil vi håpe at Gud lar Salomons ånd og tanke gripe våre etterkommere så de kan fullføre verket, til Herrens ære.

Hermed min hilsen til alle «Misjons-Røsten»s lesere, rundt den helle jord, med Salm. 34, 5—5: «Pris Herrens storhet med mig og la oss sammen ophøie hans navn. Jeg søkte Herren og han svarte mig og han friet mig fra alt det som forferdet mig.»

Honningsvåg 2. mai 1939.

Hågen Hansen.

På farten.

Oslo

Sist i april var jeg en tur i Oslo. Var på møter hos Thor Sørlie Halvorsen og Møllergt. 38. Det er meget virksomhet i Oslo og bra besøkt var det på de fleste steder. I «38» talte Daniel Nilsen og Anna Jensen.

Første søndag i mai fikk jeg anledning til en liten tripp til predikant O. Karlsen. Hans datter Zipora hadde gått til religionsundervisningen på «Bethel», Halden. Det var møtt frem venner fra Fredrikstad og Skjeberg. Fra Tistedalen kom broder Thorleif Bye og fra Døle br. Andersen. Jeg kom sent og fikk bare være med på sisten av festen, men det var åpent og godt der. Br. Karlsen med hustru har fått se Herrens hjelp og bistand i gode og onde dager. Br. Karlsen blir ut i årene nu og ikke så sterk

som før, men brenner for Guds sak.

Det var gildt å være hos dem den dagen.

S a l t n e s.

Onsdag fikk jeg anledning til å komme en tur til Saltnes. Det er jo en vanskelig tid å samle folk nu i denne tiden på slike steder. Mesteparten av brødrene er fiskere og er ute på havet hele uken. Det var allikevel en liten flokk som møtte frem og det var et godt og åpent møte De har hatt gode møter og bra med folk i det siste, fortalte de.

R y g g e.

Søndag var det et godt møte i «Betania», Rygge. Også der er det jo vanskeligere å samle folk om sommeren og slik er det nesten over alt. 17. mai hadde vennene fest og en del venner fra Råde kom også og mange priste Gud.

I Råde har de fått be til Gud med flere frelsessøkende sjele i det senere og neste søndag var det meningen noen av dem skulde la sig døpe i Betania.

S a r p s b o r g.

Kr. himmelf.sdag hadde vi dåp i Misjonshuset og 3 frelste, lykkelige barn blev begravet med Kristus ved dåpen til døden. Den eldste var 15 år og den yngste 12 år. Da de to yngste var mine sønner er det vel unødig å fortelle at det var en høitidsstund for min del.

Br. Hans Utne, søster Esther Frandsen, br. og str. Pahle og mange flere vidnet om Gud. Det var også vidnesbyrd av flere barn som er blitt frelste i den siste tid.

På siste bønnemøte falt den Hellig Ånd og det gikk som i Korneliehus: «Vi hørte dem tale i tunger og høilydt prise Gud.

Må Gud la en vekkelsesbølge rulle over Sarpsborg enda en gang.

G. I.

Til bedehus i Kjøllefjord.

— Sender femten kroner til bedehus. Fem kroner fra mig og ti kroner fra to søstre og ber fru Rakel Syvertsen, Aasveien Danvik og Ella Gulbrandsen, Heia terrassen, Drammen å gjøre det samme. Gud velsigne gjerningen. Med søsterhilsen Martha Larsen, O. Kyresgt. 8, Danvik pr. Drammen.

— Berit Ganderudbakken betaler og ber Ragnhild Salerud, Holmestrand, Nanna Pedersen og Anna Juterud, Oslogt. 21, Oslo å gjøre det samme. Hilsen med Esras 6, 7—10.

— Marie Kvalsvik, Ingøy sender kr. 5.00.

— Anna Sætrum, Kistrand sender kr. 5.00.

— J. Hildal, Lillesand har betalt kr. 5.00.

— Hermed kr. 5.00 til bedehuset i Kjøllefjord, samtidig vdlegges kr. 5.00 fra

— Inger Frellumstad, Kina, Birgithe Schrøder Honduras, Truls Karlsen, Sando Sande og Hans Edvardsen.

— Edvardsen ber Hans Ingebretsen, Berger i Vestfold å gjøre det samme.

Hjertelig hilsen fra alle de hellige.

1. Krøniker 29, 9.

Dagny Sjuve,

— Hermed sender jeg fem kroner til bedehuset i Kjøllefjord. Og ber reisende O. J. Eilertsen, Honningsvåg, frk. Borghild Henriksen, Honningsvåg og fru Emma Sanvik, Honningsvåg å gjøre det samme.

Med søsterhilsen

Thea Larsen.

Bil til Alb. M. Christiansen.

Søster Heimen

kr. 5.00

Hjertelig takk!

G. Iversen.

Stevne.

Om Gud vil avholdes stevne på Sætre i Hurum søndag den 16. juli. Venner innbydes på det hjerteligste.

For vennene

Aksel Abrahamsen.

Tilleie i Romedal, Hedemark.

For troende familie eller venner er 2 værelser og kjøkken tilleie for sommeren. Leie efter overenskomst. Skriv til:

Harald Bysveen, Ilseng st.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet

Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød

Glommens trykkeri Sarpsborg 1938